

Η ουκρανική Βουλή ζητά Αυτοκεφαλία από το Φανάρι

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΥΔΑΡΟΣ

Την άμεση παρέμβαση του στα εκκλησιαστικά ζητήματα της Ουκρανίας με σκοπό την έκδοση Τόμου Αυτοκεφαλίας ζητά με επιστολή του προς τον Οικουμενικό Πατριάρχη, το Κοινοβούλιο της χώρας.

Με συντριπτική πλειοψηφία 245 ψήφων έναντι μόλις 20 που καταψήφισαν, η ουκρανική Βουλή εξέδωσε ψήφισμα – έκκληση προς τον Οικουμενικό Πατριάρχη από τον οποίο ζητά ούτε λίγο ούτε πολύ να λύσει τους δεσμούς τους με το Πατριαρχείο της Ρωσίας το οποίο χαρακτηρίζουν Εκκλησία «υπουργείο ιδεολογίας» της Ρωσικής Ομοσπονδίας.

Το κείμενο που ενέκρινε η ουκρανική Βουλή, συντάχθηκε από τον πρόεδρο της A. Parubiy και ομάδα βουλευτών.

Πρόκειται για ένα ιδιαίτερα σημαντικό κείμενο το οποίο μετέφρασε το orthodoxia.info από τα ουκρανικά, και στο οποίο φαίνονται οι σκληρές παρενέργειες της ανάμειξης της πολιτικής στα εκκλησιαστικά ζητήματα.

Είναι χαρακτηριστικό πως οι Ουκρανοί βουλευτές μέμφονται τον Πατριάρχη κ. Κύριλλο για την στάση του στην σύγκρουση Ουκρανίας – Ρωσίας, καταλογίζοντας του ιδεολογική κάλυψη.

Διαβάστε ολόκληρο το κείμενο όπως αποδόθηκε στην ελληνική γλώσσα από το orthodoxia.info

ΕΚΚΛΗΣΗ

Από το Κοινοβούλιο (Verkhovna Rada) της Ουκρανίας προς τον κ.κ. Βαρθολομαίο, τον Αρχιεπίσκοπο Κωνσταντινουπόλεως και Νέας Ρώμης, Οικουμενικό Πατριάρχη, για τη χορήγηση αυτοκεφάλου για την Ορθόδοξη Εκκλησία στην Ουκρανία.

Προς τον Αυτού Θειοτάτη Παναγιότητα κ.κ. Βαρθολομαίο

Αρχιεπίσκοπο Κωνσταντινουπόλεως και Νέας Ρώμης,

Οικουμενικό Πατριάρχη

Παναγιώτατε!

Αναγκαζόμαστε να απευθυνθούμε σε Εσάς ως Προκαθήμενο της Αγίας Εκκλησίας της Κωνσταντινουπόλεως και Οικουμενικό Πατριάρχη λόγω των ειδικών περιστάσεων που επικρατούν σήμερα στη ζωή της Ουκρανίας.

Δυο χρόνια τώρα, η Ουκρανία πάσχει από την ένοπλη επίθεση εκ μέρους της Ρωσικής Ομοσπονδίας, η οποία έχει αναγνωριστεί με τη απόφαση του Κοινοβουλίου της Ουκρανίας κατά τις 27 Ιανουαρίου του 2015, ως «κράτος-επιδρομέας».

Ενάντια σε όλους τους διεθνείς κανονισμούς, προσάρτησε την Κριμαία. **Συνεχίζεται ο πόλεμος στην Ντονμπάς** ο οποίος ξέσπασε και σήμερα υποστηρίζεται από τη Ρωσία. Κάτω από τις συνθήκες αυτές, **ο λαός της Ουκρανίας δεν αποδέχεται πλέον την ιδέα της εκκλησιαστικής**

ενότητας με τον Μακαριότατο Πατριάρχη της Μόσχας Κύριλλο ο οποίος όχι μόνο δεν υπερασπίστηκε τους Ορθόδοξους χριστιανούς της Ουκρανίας που πληγώθηκαν από τη Ρωσική επίθεση, αλλά έγινε ένας από τους κορυφαίους ιδεολόγους του λεγόμενου «Ρωσικού κόσμου» και ως εκ τούτου, ένας από τους αρχιτέκτονες του τρέχοντος υβριδικού πολέμου εναντίον της Ουκρανίας.

Στις 26 Ιουλίου του 2008, κατά τη επίσκεψή Σας στη χώρα μας επ' ευκαιρίας της 1020ης επετείου του Βαπτίσματος των Ρως του Κιέβου, Εσείς, Παναγιώτατε, στην Ομιλία Σας προς το ουκρανικό έθνος στην πλατεία της Αγίας Σοφίας με σαφήνεια περιγράψατε μερικά θέματα υψίστης σημασίας για την επίλυση του Ουκρανικού εκκλησιαστικού θέματος: την αποκλειστική Σας ευθύνη και την υποχρεωτική Σας αποστολή για τη διατήρηση της εκκλησιαστικής τάξης, για τα μητρικά δικαιώματα της Εκκλησίας της Κωνσταντινούπολης προς την Ορθόδοξη Εκκλησία στην Ουκρανία, και την αντιμετώπιση της πράξης του 1686, η οποία, όπως το θέσατε, ήταν μια «προσάρτηση (annexation) [της Ουκρανικής Εκκλησίας] στο ρωσικό κράτος.»

Αυτή η ιστορική ομιλία Σας περιείχε και ένα άλλο πολύ σημαντικό για τον Ουκρανικό λαό μήνυμα. Αναφέροντας στην αντίδραση του Οικουμενικού Πατριαρχείου στην επιθυμία του αυτοκεφάλου εκ μέρους των κυβερνήσεων των νεοσύστατων κρατών της Βαλκανικής χερσονήσου, Εσείς Παναγιώτατε σημειώσατε ότι έχοντας υπόψιν το συμφέρον της εθνικής ακεραιότητας των λαών αυτών και μάλιστα πράττοντας ενάντια στα συμφέροντα της δικής της δικαιοδοσίας, η Κωνσταντινούπολη ευλόγησε το σχηματισμό των τεσσάρων αυτοκέφαλων Εκκλησιών στην Ελλάδα (1850), Σερβία (1831), Βουλγαρία (1945) και Αλβανία (1937).

Παρέμειναν στην καρδιά του λαού μας και άλλα λόγια Σας, σχετικά με την ποιμαντική ευθύνη, που ειπώθηκαν στην πλατεία της Αγίας Σοφίας με αναφορά στη θλιβερή διαίρεση της Εκκλησίας στην Ουκρανία: «Η Μητέρα Εκκλησία έχει όχι μόνο το δικαίωμα, αλλά και την υποχρέωση να διατηρεί εντός της καθιερωμένης Ορθόδοξης παράδοσης κάθε εποικοδομητική και ελπιδοφόρα πρωτοβουλία για να εξαλειφθούν όσον γίνεται πιο γρήγορα οι επικίνδυνες διαιρέσεις στο σώμα της Εκκλησίας, για να μη γίνεται χειρότερο το κακό για την Αγία Εκκλησία στην Ουκρανία και την Εκκλησία γενικά».

Ενθυμούμενοι αυτά τα λόγια και τιμώντας την Κωνσταντινούπολη ως τον Πρώτο Θρόνο της Ορθόδοξης Εκκλησίας, απευθυνόμαστε προς την Υμετέρα Παναγιότητα με το αίτημα να χρησιμοποιήσετε αμέσως τα υπάρχοντα κανονικά δικαιώματά Σας για να ξεπεραστεί η υφιστάμενη στη χώρα μας διαίρεση της Εκκλησίας και να ομαλοποιηθεί το κανονικό καθεστώς της Εκκλησίας της Ουκρανίας στο πνεύμα, αφ' ενός μεν της ιστορικής Σας Ομιλίας προς το Ουκρανικό έθνος στις 26 Ιουλίου 2008, αφ' ετέρου δε των κανονικών ενεργειών του Οικουμενικού Πατριαρχείου στην εξομάλυνση της εκκλησιαστικής ζωής στις Ορθόδοξες Εκκλησίες της Εσθονίας (1996), Βουλγαρίας (1998) και των χωρών Τσεχίας και Σλοβακίας (2014).

Καθ όλη τη διάρκεια του 20ου αιώνα στην Ουκρανία διατηρήθηκε η μάχη για το αυτοκέφαλο της αρχαίας Μητρόπολης του Κιέβου, η οποία επί επτά αιώνες παρέμεινε μέρος του Οικουμενικού Πατριαρχείου, και το 1686, με κατάφωρη παραβίαση των κανόνων, προσαρτήθηκε στο Πατριαρχείο Μόσχας. Η ιστορική συνέχεια του αγώνα αυτού που διεξάγεται επί μια τόσο μακρόχρονη περίοδο, καθώς και η δυναμική ανάπτυξη στις δομές της χώρας μας της Ορθόδοξης Εκκλησίας της Ουκρανίας του Πατριαρχείου Κιέβου, υποδεικνύουν καθαρά ότι η Μόσχα ελπίζει μάταια να διατηρήσει περαιτέρω την Ουκρανία στην τροχιά της επιρροής της Ρωσικής Ορθόδοξης Εκκλησίας.

Το σύγχρονο Πατριαρχείο Μόσχας είναι πάρα πολύ στενά συνδεδεμένο με το κυβερνών πολιτικό καθεστώς στη Ρωσία. Στα μάτια της κοινωνίας της Ουκρανίας, αυτό δεν μοιάζει με Εκκλησία, αλλά ως ένα «υπουργείο ιδεολογίας» της Ρωσικής Ομοσπονδίας.

Η χώρα μας σήμερα έχει ελάχιστη αξιοπιστία στο εκκλησιαστικό μόρφωμα αυτό. Όλες οι προσπάθειές της να βοηθήσει την υφιστάμενη κρίση στην Ουκρανία από μόνη της, με αγνόηση του Οικουμενικού Πατριαρχείου και ολόκληρου του Ορθόδοξου κόσμου, παραμένουν απολύτως απελπιστικές. Αυτό ήταν εμφανές ακόμη και πριν από 16 χρόνια, όταν η Υμετέρα Παναγιότητα έγραψε γι' αυτό στην επιστολή Σας προς τον τότε Μητροπολίτη Κιέβου και πάσης Ουκρανίας Βλαδίμηρο (από 2 Αυγούστου 2000). Και αυτό έγινε εντελώς σαφές σήμερα, όταν το Πατριαρχείο Μόσχας εκλαμβάνεται στη σύγχρονη Ουκρανία από πολλούς πολίτες της χώρας μας ως, δυστυχώς, ένας συνεργός της Ρωσικής επιθετικότητας και του υβριδικού πολέμου εναντίον της Ουκρανίας.

Μετά τα γεγονότα του 2014, η Ουκρανία δεν θα είναι ποτέ ούτε πολιτική ούτε εκκλησιαστική αποικία της Ρωσίας. Όπως μαρτυρεί η κατάσταση της Ορθόδοξης Εκκλησίας στην Ουκρανία, εδώ και καιρό έχει αποκτήσει όλα τα κατάλληλα κριτήρια για να γίνει μια Αυτοκέφαλη Εκκλησία:

- Η σύγχρονη Ουκρανία είναι ένα ανεξάρτητο κράτος, του οποίου η κυριαρχία αναγνωρίζεται σ' όλο τον κόσμο.
- Το Ουκρανικό έθνος έχει το δικό του ξεχωριστό πολιτισμό, ο οποίος καλλιεργεί την ταυτότητά του.
- Τέλος, τα ποσοτικά χαρακτηριστικά της Ορθόδοξης Εκκλησίας στην Ουκρανία δείχνουν ότι η Εκκλησία αυτή είναι όχι μόνον κατάλληλη για το αυτοκέφαλο, αλλά θα γίνει η μεγαλύτερη Ορθόδοξη Εκκλησία στον κόσμο, άμα καταφέρει να ξεπεράσει τη διαίρεση της.

Όπως το έχει επιδείξει η εμπειρία της ανακήρυξης της αυτοκεφαλίας κατά τον εικοστό αιώνα από το Πατριαρχείο Μόσχας (στις ΗΠΑ 1970, στην Τσεχοσλοβακία 1951) και την εμπειρία της ομαλοποίησης του κανονικού καθεστώτος μερικών νεοσύστατων τοπικών Ορθόδοξων Εκκλησιών, η κανονική (δηλαδή έγκυρη και νόμιμη) αυτοκεφαλία της Ορθόδοξης Εκκλησίας στην Ουκρανία μπορεί να χορηγηθεί μόνο από το Οικουμενικό Πατριαρχείο, το οποίο έχει αποκλειστικά κανονικά δικαιώματα.

Με δεδομένο αυτό, και αντιλαμβανόμενοι σαφώς ότι μόνο το αυτοκέφαλο μπορεί να γίνει η βάση για την υπέρβαση των υφιστάμενων σήμερα στη χώρα μας διαιρέσεων της Εκκλησίας, Σας παρακαλούμε ως τον Οικουμενικό Πατριάρχη, τον Παναγιότατο Προκαθήμενο της Εκκλησίας της Κωνσταντινουπόλεως, η οποία ήταν και παραμένει η μητέρα Εκκλησία της Μητροπόλεως του Κιέβου, και ως Πρόεδρο της Πανορθόδοξου Συνόδου, η οποία σύντομα θα ξεκινήσει τις εργασίες της, έχοντας κατά νου το συμφέρον της ενίσχυσης της Ορθοδοξίας στη χώρα μας, να ενεργοποιήσετε όλα τα διαθέσιμα κανονικά δικαιώματά Σας και:

- Να ακυρώσετε την πράξη του 1686 επειδή είχε εγκριθεί με παράβαση των ιερών κανόνων της Ορθόδοξης Εκκλησίας.
- Να πάρετε ενεργό μέρος στην υπέρβαση των αποτελεσμάτων της εκκλησιαστικής διαίρεσης με τη σύγκληση υπό την αιγίδα του Οικουμενικού Πατριαρχείου την Πανουκρανική ενοποιητική Σύνοδο, η οποία θα έλυne όλα τα επίμαχα θέματα και θα ένωνε την Ουκρανική Ορθοδοξία.
- Για το καλό της Ορθόδοξης Εκκλησίας στην Ουκρανία και την ακεραιότητα του Ουκρανικού λαού να δώσετε τον Τόμο για αυτοκέφαλο της Ορθόδοξης Εκκλησίας στην Ουκρανία, με βάση

το οποίο η Εκκλησία αυτή θα μπορούσε να πάρει τη θέση που δικαιούται στην οικογένεια των τοπικών Ορθοδόξων Εκκλησιών.

Με θερμή υποστήριξη προς τον πρώτο Θρόνο του Ορθόδοξο κόσμου και προς την αρχαία μας Εκκλησία του Κιέβου, ειλικρινά ελπίζουμε ότι με τη συμμετοχή της Υμετέρας Παναγιότητας στην επίλυση της εκκλησιαστικής κρίσης και με τη δημιουργία μιας τοπικής Εκκλησίας στη χώρα μας, στο μέλλον οι σχέσεις μεταξύ Κιέβου και της Κωνσταντινούπολης θα είναι εξαιρετικές, και οι σχέσεις αυτές θα συμβάλλουν στη ξεπέραση πολλών αρνητικών τάσεων στη ζωή της σύγχρονης Ορθοδοξίας.

Βουλευτές της Ουκρανίας:

A. Parubiy (Πρόεδρος της Βουλής)

S. Vysotsky

A. Levus

M. Knyazhytskyy

M. Matios

V. Yelenskyy

<http://orthodoxia.info/news/η-ουκρανική-βουλή-ζητά-αυτοκεφαλία-απ/>